

Tid att skärda druvor.

En liten by här på sluttningarna ner mot staden Albuñol heter **Haza de Lino**. Några nya gårdar ligger nu en bit bort från den gamla och övergivna gården. Den gamla gården ligger på ett krön med en otroligt vid utsikt som rutschar utför backar, sluttningar och långt, långt bort glittrar havet. Den här gamla gården eller ruinen blev mitt spanska luftslott! Här fanns mängder av

vansinniga rum med

trasiga trappor. Den ena innergården följde efter den andra. Murar och stallar liksom lador och flera mindre hus stod övergivna men övervakade av stora ekar. Så många väggar, så lite ansvar (som drömmare) och så vackert! Något mer verkligt var caféet eller baren strax i närheten där jag och fotograf Walter delade vår lunch med några spanjorer och tillfälligt besökande engelskor och cyklande holländare. Den spanska lätta lunchen kan bestå av tapas, de goda tilltuggen till öl eller ett glas vin eller kaffe.

Vi hejade på den cyklande holländaren som envisades med att cykla uppför mot Alpujarras. Han skulle möta sin cyklande fru i Granada!!

Vägen ner mot den större byn Albuñol är strålande vacker. I byn finns åtskilliga bodegor, ofta familjeägda företag som köper druvor, jäser vin och säljer det så småningom. Här säljer bönderna även sina mandelskördar och frukter till sina kooperativ eller privatuppköpare. Vinet från Sierra de la Contraviesa är rött och lite sött. Vi är ju långt söderut i Europa.

Sierra de Lújar

Länge och långt i fjärran har vi sett den norra delen av Sierra de Lújar. Sierran och höjderna verkade onåbara, egentligen bara vackert svartblå där borta med sina skogsklädda bergssluttningar.

Men en söndag hade vi bestämt att vi skulle vandra till byn **Lújar** från byn Lagos över sierrans sydsluttning. Vi körde upp bakom staden Motril, förbi dess tjurfäktningssarena och vidare norrut några

kilometer. Vi kom in på en väg som inte längre var någon väg och nådde byn Lagos, som inte heller var någon by. Alla hus verkade övergivna, de var raserade eller stod i ruiner. Det var en öde by. Men helt tom var den inte. Här fanns några söndagsbesökare, som höll till i några hus, som gjorts om till fritidshus. Några stadsbor satte potatis. Hela släkten gick på åkern och klämde ner sättpotatis. Det var den övergivna byns barn eller barnbarn som var på besök över dan. En mula hjälpte till.

Vi började vår vandring genom byns tomma små gränder, gick förbi åkrar som inte låg för fåfot och gick uppför sluttningarna öst-

Målning från Lújar.

